

עת"א 16041/01/22 - אמיל אבשייב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 16041-01-22 אבשייב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
לפני כבוד השופט מיכאל קרשן
העותר
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

העותר מרצה עונש מאסר בן שמונה שנים ותשעה חודשים בגין עבירות סמים, שוחד, אלימות, נשק ועוד, החל ביום 21.5.2016. הוא מסווג לקטגוריה א', פרופיל אלמ"ב. בעתירתו עתר נגד סירוב המשיב 1 לאשר לו מפגשי התייחדות עם רעייתו.

זוהי עתירה שנייה שהגיש העותר באותו עניין. בעת"א 22251-09-21, נדחתה עתירתו (להלן: **פסק הדין הקודם**) ואולם בפסק הדין הקודם נקבע בנוסף כי יש להתחיל במתווה של ביקורים פתוחים של אשת העותר, ולאחר מספר ביקורים כאלה יש מקום לבחינה מחודשת של ועדת אלמ"ב את האפשרות לאישור התייחדות. עוד נקבע בפסק הדין הקודם כי במהלך הביקורים יתאפשר למשיב לבחון האם אכן חל שינוי בהתנהגותו של העותר.

המשיב 1 קיים שני מפגשים פתוחים בין המשיב לרעייתו. כן התברר שמאז שולב העותר בהליך טיפולי במחלקת "אביב" לטיפול ייעודי באלימות ומצוי בשלבים ראשוניים. ואולם, ועדת אלמ"ב שדנה בעניינו של העותר לא מצאה לשנות מעמדתה, שלפיה אין לאפשר לעותר מפגשי התייחדות עם רעייתו טרם ישלים את ההליך הטיפולי. על כן עתר העותר בשנית נגד ההחטה שנתקבלה בעניינו.

ביום 17.5.2022 ניתן פסק הדין בעתירה דנן. בית המשפט (כב' השופטת מ' גרינ' דחה את עמדת המשיבים, וקבע כי אף שלעותר היסטוריה של אלימות כלפי אשתו, כבר בפסק הדין הקודם לא הותנה אישור התייחדות בהשלמת ההליך הטיפולי אלא בקיום מספר מפגשים פתוחים ובחינת התנהלות העותר במהלכם. בית המשפט קבע כי העותר הוכיח שניתן לסמוך עליו, ובנסיבות אלה כוונת המשיב להמתין עד השלמת ההליך הטיפולי לצורך קבלת החלטה מינהלית נוספת במושא העתירה - אינה מידתית. לפיכך הנחה בית המשפט את גורמי הטיפול לקיים במשך חודשיים "טיפול הכנה ממוקד לקראת מפגשי התייחדות", ולאחריהם להתיר לו התייחדות "ניסיון" שלאחריה תיבדק עמדת אשת המשיב.

עוד נקבע בפסק הדין כי: "בהתאם להתנהלות העותר בהתייחדות, ולאחר קבלת עמדת רעייתו, תתקבל החלטה

משלימה על ידי הגורמים המוסמכים אצל המשיב באשר להמשך התייחדות. מתווה זו כפוף לכך שהעותר ימשיך בהתנהגותו הטובה ובשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול".

ביום 15.6.2022 הודיע המשיב לבית המשפט כי גורמי המקצוע הגיעו לכלל מסקנה כי על העותר להשתלב במחלקת אלימות במשפחה (טיפול ייעודי) כתנאי למפגשי התייחדות, אך לכך העותר סירב, ועל כן סיכל את האפשרות ליישם את פסק הדין. בית המשפט (כב' השופטת גרינברג) קבע עוד ביום 20.6.2022 כי החלטת שב"ס אינה מתיישבת עם האמור בפסק הדין, ולנוכח ההודעה יש לקבוע דיון משלים.

הטיפול בעתירה הועבר אליי. קיימתי דיון משלים במעמד הצדדים ביום 2.10.2022, בו הערתי למשיב את שהערתי. יצוין כי רעיית העותר התייצבה לדיון ואף קודם לכן שגרה מספר מכתבים לבית המשפט בהם בקשה לקבוע מהר ככל הניתן את מפגש ההתייחדות המיוחל.

בהמשך לדיון הודיע המשיב כי, לטעמו, בית המשפט (כב' השופטת גרינברג) לא נתן בנושא העתירה "החלטה אופרטיבית", אלא אך הורה למשיב למצוא דרך לשלב את העותר בטיפול בן חודשיים לצורך הכנה למפגשי התייחדות. טיפול כזה אינו קיים במסגרות שב"ס, ועל כן התכנסו גורמי המקצוע והחליטו את שהחליטו, בהתאם להמלצת ועדת אלמ"ב. סירובו של העותר להשתלב בטיפול רק חיזק את מסקנות ועדת אלמ"ב כי אין הוא בשל לביקורי התייחדות עם רעייתו, ובנסיבות אלה אין מקום להתערב בהחלטה שנתקבלה בעניינו.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה שלאור האמור בפסק הדין שניתן בעתירה, אין מנוס אלא להורות למשיב לפעול באופן שונה בעניינו של העותר.

אמת, עמדת גורמי המקצוע במשיב מלכתחילה הייתה שבמכלול הנסיבות אין העותר בשל למפגשי התייחדות, וניתן יהיה לבחון פעם נוספת את בקשתו בעניין זה לאחר שישלים הליך טיפולי. אלא, שבית המשפט (כב' השופטת גרינברג) פסל עמדה זו בקובעו שהיא אינה מידתית. בפסק הדין הורה בית המשפט לשב"ס לשלב את העותר במשך חודשיים - שאמורים היו להסתיים בחודש יולי שנה זו - ב"טיפול הכנה ממוקד לקראת מפגשי התייחדות", שלאחריו תותר לו התייחדות ניסיון ולאחר בדיקת עמדת רעייתו תתקבל בעניינו החלטה משלימה.

דא עקא, במקום לשלב את העותר מיד לאחר פסק הדין בטיפול הכנה ממוקד כאמור, הפנה את עניינו פעם נוספת לגורמי המקצוע, ואלה שבו על עמדתם כי טרם ניתן יהיה לשקול לאפשר לעותר מפגשי התייחדות עליו להשתלב בהליך טיפולי במחלקת אלימות במשפחה.

בניגוד גמור לטענת המשיב, פסק הדין כלל שורה של הוראות **אופרטיביות** עוקבות, שהראשונה בהן הייתה שילובו של העותר בטיפול הכנה ממוקד וקצר (בן חודשיים בלבד) לקראת מפגשי התייחדות, ולא בהליך טיפולי. צר לי לומר אך המסקנה העולה מבחינת התמודדות שב"ס עם פסק הדין היא כי במו ידיו הביא לסיכולו.

ברור כי בפסק הדין הוחלט על "תפירה ידנית", ובית המשפט התבטא כך בעצמו. ברור היה לבית המשפט כי מתווה ספציפי זה אינו "דרך המלך" הרגילה בו מקבל המשיב החלטה מינהלית בנושא התייחדות, בהתאם לפקודת הנציבות 04.47.00. אך כאמור בית המשפט הורה בפסק הדין למשיב לפעול אחרת בעניינו של המשיב, באופן שמפגשי התייחדות עם רעייתו לא יותנו בטיפול באלמ"ב. ככל ששב"ס לא היה מרוצה מן ההוראות שקיבל במסגרת פסק הדין, יכול היה להשיג עליהן במסגרת ערעור. ערעור שכזה לא הוגש לבית המשפט העליון, וכידוע בית המשפט באותה דרגה אינו יושב כערכאת ערעור על פסקי הדין של חבריו.

פסקי דין יש לקיים, ועל כן, במצב דברים זה בו הבהיר המשיב שאין בדעתו לקיים את הרכיב הראשון בפסק הדין, והעותר לא ישולב בטיפול הכנה ממוקד בן חודשיים לקראת מפגשי התייחדות, כמו גם לאור הזמן הרב שחלף מאז ניתן פסק הדין במהלכו נפגעו זכויות העותר כתוצאה מהתנהלות המשיב, מצאתי לוותר על הרכיב הראשון האמור.

על כן, בתוך חודש ימים יואיל שב"ס להתיר לעותר מפגש התייחדות "ניסיון", כפי שנקבע בפסק הדין, לאחריו תיבדק שוב עמדת הרעיה, ואחר כל אלה תתקבל החלטה משלימה בנוגע להמשך מפגשי התייחדות בין העותר לרעייתו.

המשיב יישא בהוצאות ב"כ העותר בסך 2,500 ₪ תוך 30 יום.

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשפ"ג, 11 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.